

«Παρεμβαίνοντες...»

Δέν είμαστε μόνοι...

«Τὸ κατάλυμα τῆς Ἐμμαοῦς» «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!...»

«**Σ**ὲ ποιόν ἀπὸ ἐμᾶς δὲν εἶναι οἰκεῖο τὸ κατάλυμα τῆς Ἐμμαοῦς;

Ποιὸς δὲν ἐβάδισε ἐκεῖνον τὸν δρόμο, κάποιο βράδυ, ὅπου ὅλα ἐφαίνοντο χαμένα;

Ὁ Χριστὸς ἦτο πεθαμένος μέσα μας.

Μᾶς Τὸν εἶχαν πάρει: **Ὁ** κόσμος, οἱ φιλόσοφοι, τὰ πάθη μας...

Δὲν ὑπῆρχε πιά γιὰ μᾶς Ἰησοῦς, ἐπάνω εἰς τὴν γῆ.

Περπατούσαμε σ' ἕναν δρόμο, καὶ ὁμως **Κ**άποιος ἐβάδιζε εἰς τὸ πλευρό μας. **Ἡ**μᾶστε μόνοι καὶ ὁμως δὲν ἤμασταν μόνοι...

Εἶναι βράδυ.

Μὰ νά, μιὰ πόρτα εἶναι ἀνοικτή.

Σ' ἕνα σκοτεινὸ δωμάτιο ἢ φλόγα τοῦ τζακιοῦ μόλις φωτίζει τὸ χῶμα καὶ φανερώνει σκιὲς ποὺ σαλεύουν.

Ἦ ψωμὶ ποὺ κόπηκες!

Ἦ κλάσις τοῦ ἄρτου ποὺ ἔγινες παρὰ τὴν τόση δυστυχία!

Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα...».

Ὁ Ἐραμιστῆς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

4.8.2019 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίων Ἐπτὰ Παίδων ἐν Ἐφέσῳ